

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJASTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 30 DIN, PODPORN VEČ KOT 30 DIN. POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELISKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO IV.

LJUBLJANA, PETEK, 15. SEPT. 1939.

ŠTEV. 1.

Pij XII., veliki borec za mir

»V tej uri, ki bo, kot vse kaže, spet prinesla ljudem vso strašno bojazen in strah, smo mi od prvega dne Našega pontifikata delali, kolikor je v Naši moči, da bi odvrnili nevarnost vojne in pomagali pri utrjevanju trajnega miru, ki bi temeljil na pravici in ščitil svobodo in čast narodov. Kolikor Nam je bilo mogoče in kolikor Nam dopuščajo dolžnosti apostolske službe, smo celo pustili ob strani druge dolžnosti in druge skrbi, ki so Nam pri srcu. Te naloge pa smo prevzemali nase s skrajno previdnostjo, da ne bi bila prizadevanja v korist miru pretežka ali nemogoča, toda dobro vedoč, kaj smo bili na tem področju dolžni storiti in kaj storiti še moramo za otroke katoliške Cerkve in za vse človeštvo.«

»S tega nemirnega in zmedenega sveta, ki je podoben razburkanemu morju, nad katerim je Bog razpel sijajno mavrico pomiritve, miru, blagodejne sloge med narodi, se neprestano s podvojeno gorečnostjo dvigajo ponižne prošnje: Da pacem, Domine, in diebus nostris. Daj miru, Gospod, v naših dneh.«

Kdo bo premagal razdiralno moč komunizma?

(Iz govora p. Ledita D. J. na inteligenčnem zborovanju na KKK.)

PRAVO LICE KOMUNIZMA

Komunizem je v Španiji pokazal svoje pravo lice. Iz te dežele je naredil predstražo svetovne revolucije. Prinesel je v to deželo najhujše preganjanje kristjanov, klanje najboljših državljanov v celih množicah, spustil je z verig najstrašotnejše strasti. Dolgi let bo treba, da se vse to poblaži.

KONČNO KLANJE MED KOMUNISTI SAMIMI

Komunizem je Španiji prinesel lakoto, ki bi bila katastrofalna kakor v Rusiji, ko ne bi bila dežela pravočasno rešena. Kasneje, ko se je že bližal konec vojske in je prebivalstvo z armado vred sklenilo, da se vda, so komunisti marca 1939. napovedali pravo državljansko vojno med sabo in med »Casadisti«, ki so hoteli vojski narediti konec. To so bili najstrašnejši in najbolj kr-

vavi dnevi revolucije. Končno je obupano prebivalstvo samo poklicalo čete generala Franca, ki so mesto oblegale.

RDEČI OD SOVJETIJE ZAPUŠČENI

Komunisti so bili tako ob svojo zadnjo karto. Zdaj za Rusijo Španije ni bilo več. Sovjetija niti ni hotela sprejeti beguncev iz koncentracijskih taborov v Franciji, rajši jih je pustila, da so ostali v tej kapitalistični deželi — v upanju, da bo z njihovo pomočjo v tej deželi delala nered.

NOVA VOJSKA LAZI PROTI ŠPANJI

Skrivaj pa je Rusija s pomočjo Kominterne svoje razdiralno delo nadaljevala. O narodni Španiji so širili najbolj fantastična poročila o revolucijah, o streljanjih in lakoti, v namenu, da bi v kapitalističnih državah javno mnenje proti Španiji vzdržali, strasti dalje netili in pri-

pravljati tla za nove nered, ki bi prej ali slej morali pripeljati do svetovne revolucije.

PROTI KOMINTERNI SAMO ENA KONSTRUKTIVNA SILA

Skušnje v Španiji so nam dovolj jasno dokazale, da delajo razdiralne sile proti miru in veri z neizmerno gorečnostjo. Proti tem razdiralnim silam stoji samo ena konstruktivna sila, to je sila Cerkve. Mi si moramo biti svesti odgovornosti, ki jo imamo kot katolici, in moramo biti v resnici sol zemlje in luč sveta.

*

Daj Bog, da se s tega kongresa povrnemo domov z novim navdušenjem kot pravi vojaki Kristusa Kralja, pripravljeni na vse žrtve tega visokega poklica in trdno odločeni, da se v navdušenju, odločnosti in sveti drznosti ne damo premagati od njih, ki so se zarotili, da bodo ime Božje z obličja zemlje zbrisali.

VELIKODUŠNOST IN VELEDELNOST

Andrew Carnegie, nekdanji ameriški kralj jekla, je že nekaj let v grobu. Brez dvoma je ena najbolj simpatičnih, vsekakor pa najbolj značilnih osebnosti med milijarderji. En del njegovega življenja se sicer res komaj loči od življenja in teženja ostalih velekapitalistov. Velikanska razlika pa je med njim in med drugimi velekapitalisti, kar zadeva porabo premoženja, ki si ga je nakopičil.

S poldrugim dolarjem na teden je kot dvanajstleten fant pričel v tovarni. In zelo zanimivo je, da je že v tem času od svojega prvega zaslužka dal znaten del v -- dobre namene. Ko je bil pa star 63 let, je bilo njegovo premoženje vredno že okroglo eno milijardo dolarjev (50 milijard dinarjev).

V tej starosti je prodal svoja jeklena podjetja in sicer za 900 milijonov dolarjev in se umaknil v zasebno življenje. Smisel za dobrodelnost, ki smo ga videli pri njem že v mladosti, je rasel z njegovim rastočim premoženjem. Imel je plemenito zavest, da ni samo ena življenjska naloga: kopičiti milijone, ampak tudi to velepremoženje razdeliti. To je tudi storil. Daroval je mestu New York glasbeno dvorano, kar ga je veljalo 5 milijonov dolarjev. Mestu Pittsburgu je ustanovil tehnološki zavod — zopet 8 milijonov. 6 milijonov je daroval znanim dobrodelnim ustanovam. Trinajst milijonov je daroval gibanju za mir. Njegova najljubša ideja je bila ustanovitev ogromne knjižnice, namenjene širšim slojem, ki bi jo mogel vsakdo brezplačno uporabljati. V teku desetih let je razdelil na ta način okrog 1500 milijonov predvojnih mark. Tudi v naslednjih letih do svoje smrti je nadaljeval to razdeljevalno delo. »Grdo umre, kdor bogat umre« je bil njegov vodilen izrek, ki ga je vedno ponavljal. Zaradi tega svojega izreka ni postal nič manj slaven kakor zaradi svojega ogromnega premoženja.

Ali ga je velikodušnost nagnila, da je razdelil skoro vse svoje premoženje? Ali morda želja, da bi postal slaven? Ali morda zavest, da pri osebnem posestvu takega mamutskega premoženja

nekaj ni v redu ali da je končno to velikansko premoženje zanj brez smisla?

Predalec je grob te po človeško vzeto nedvomno velike osebnosti, da bi mogli presoditi tudi vse skrite namene in nagibe, ki so gibali njegovo darežljivo roko. Gotovo pa je velikodušnost, ki jo je pokazal milijarder Carnegie, mož, ki je plaval v mamonu in živel v dobi tako velikega pohlepa po denarju, nekaj edinstvenega in resnično velikega.

Slovenski človek in slovenski študent sicer ne more posnemati Carnegieja milijarderja, lahko pa posnema Carnegieja vajenca, ki je znaten del svoje majhne plače dajal v dobre namene. To posnemanje ne bi bilo brez pomena. Na ta način bi tudi mi Slovenci enkrat prišli do tega, da bi naši bogati zasebniki v življenju in ob smrti poklanjali slovenskim kulturnim, socialnim in verskim ustanovam darila večjega pomena. Vsi vzgojeni narodi v Evropi imajo smisel za tako veleposrednost, nam tega še manjka. Vedeti pa je treba, da se velikodušnost in širokogrudnost pokažeta že v mladosti, ne šele ko pride človek do milijonov in milijard. To naj premišljuje tudi slovenski študent, ki sicer res nosi v žepu samo nekaj denarjev, pa tudi s temi lahko pokaže, svojo velikodušnost in širokogrudnost.

Krščanska dobrodelnost v misijonih

Katoličani iz Hongkonga na Kitajskem pod vodstvom irskega jezuita p. Ryana vneto pomagajo številnim kitajskim beguncem. Učenci višjih razredov katoliškega zavoda Wah Yan, kjer so našli begunci zatočišče, vodijo tudi begunska taborišča. Ta katoliška aktivnost je zbudila občudovanje tamošnjih protestantov. Sedem duhovnikov raznih protestantskih ločin je nato povabilo tega patra, da bi se z njimi razgovarjal o teoloških vprašanjih. Da, mnogo se že stori z besedami, a še več z vzgledom.

Komunisti divjajo po izgubljeni bitki...

Župnik špansko-portugalske župnije v Newarku v Ameriki je daroval službo božjo v zahvalo za konec španske vojne in za žrtve, ki jih je ta vojna zahtevala. Ko je prišel k cerkvi, se je zbralo okrog nje 500 marksistov, z namenom, da bi motili sveto daritev. Komunisti so pripeljali dva radia z ojačevalcema, da bi delali hrup. Po končani službi božji so kljub močnemu kordonu policije napadli španskega konzula de Gregoria in portugalskega konzula Barriosia.

Dogodek je pomemben, ker je to prvi primer v Ameriki, da je bila motena služba božja in napadeni obiskovalci cerkve. Takšni napadi so za Ameriko, kjer je eno vrhovnih načel načelo verske svobode, nekaj nezasižanega.

Podoben napad so poizkusili pri cerkvi naše ljube Gospe v Guadalupe, kjer pa je trpelo škodo le cerkveno poslopje, osebno napaden pa ni bil nihče. Tudi ta napad so iz protesta pripravili komunisti, ker so ameriški katoličani opravili službo božjo za svoje v Bogu padle brate v Španiji.

Skrb Italijanov za izseljence

Danes živi okrog 10 milijonov Italijanov izven meja svoje države. Zato ima tamošnja duhovščina ohranitev katoliške vere v vseh teh milijonih za eno svojih glavnih nalog. Posebna kongregacija duhovnikov se posveča s 100 duhovniki in 350 duhovniškimi kandidati izključno dušnemu pastirstvu izseljencev. Na velikih italijanskih prekomorskih parnikih je stalno nastavljeno 20 laičnih kaplanov, ki skrbijo za moralno in versko stanje potujočih rojakov. Tudi po svetu so raztresene številne organizacije za dušno pastirstvo med temi izseljenci. Tako je v Franciji za 900.000 tam živčih Italijanov 24 misijonskih postaj, za poljske delavce, ki so lani odšli v Ameriko, pa je skrbelo sedem duhovnikov.

Tudi slovenska domovina je že videla odhajati mnogo svojih dobrih sinov in hčera v tujino. Toda tujina je kruta mačeha in mnogo jih je že zgubilo to, kar je pravemu Slovincu najdražje: zaklad sv. vere. Zato moramo globoko občudovati slovenske duhovnike, ki so šli za našimi izseljenci, kakor gre dobri pastir za izgubljenimi ovčami, in skušajo rešiti njih neumrljive duše. Podpirajmo jih v njihovem plemenitem delu na kateri koli način tudi mi, slovenski dijaki.

Dijaški sejem

Šolska vrata se spet odpirajo, polnijo se razredi in na mrkih stebrih spet valovi mlado življenje, kjer se vrsti veselje z bridkostjo, zabava s potrtostjo. Spet se začnejo dela za izobrazbo duha in vzgojo značaja, začnejo se dela, ki ni igra, ne neka nepotrebnost, ampak delo, ki je za resne ljudi polno resnosti.

Nekaka priprava za to pa je vsako leto dijaški knjižni sejem, ki ima za seboj že častitljivo tradicijo in ki je menda edinstven pojav v Evropi. V prvi vrsti in po svojem bistvu je to seveda človekoljubna in nad vse blagodejna ustanova, posebno za suhe mošnje dijakov in njih staršev, ki si vsako leto belijo glave v vprašanju, kako bo s knjigami in drugimi šolskimi potrebščinami. No, tu na sejmu dobiš ošpeh tudi za polovico ceneje kot v knjigarnah. Tako se vsak lahko oskrbi s knjigami in to na način, s katerim je lahko zadovoljen, razen če ga niso prepodjetni in obenem tako silno socialno čuteči gospodje prekupčevalci preveč opeharili.

Naš dijaški sejem je pa tudi prijetno zabavišče, kjer se kadi, spreha, požira prah in uživa prelestna vonjava bližnje Ljubljane. Poskrbljeno je za sonce in senco, ki jo dajejo košati kostanji. Pomanjkanje sedežev ni občutno, kajti kar je premalo prostora na dveh preniških klopih, toliko ga je več na ostrorobi ograji ob Ljubljani in na betonskih stopnicah, pokritih za to priliko z aktovkami. Ne manjka niti buffet, sestojč iz starega vozička in zaboja, na katerem so okusno razstavljene najfineše hruške in najslajše lubenice. Toda več denarnega prometa beleži črn sladolehar, ki maže svojo zmrzlino v pičlih količinah na lončke in pomaga s tem preganjati žejo in pospeševati tvor-

bo katarjev. Okoli in okoli semanje prostora je nanizan venec koles vseh znamk in starosti. Prav gotovo je nekaj med njimi kupljenih z izkupičkom prekupljenih knjig. Takih primerov pa žal ni malo. Marsikdo se pohvali, koliko stotakov že ima. Ta si kupi fotoaparata, drugi spet obleko ali celo kolo. Ti ljudje po večini brez srca in brez sramu varajo nepoučene kmetske in delavske matere, ki si morda pritrčajo od ust, da bi bilo sinu ali hčeri nekoliko bolje. Ti brezvestni izkoriščevalci se ne zavedajo, kam lezejo. Iz majhnega zla, ki ga zdaj zakrivé, nastane pozneje zlo, ki je neprimerljivo hujše, in ni čudno, če bo tak človek nekoč izkoriščal delavce, zraven pa hinavsko zavijal oči, češ so pač težki časi. Razveseljivo pa je, da je takih ljudi na dijaškem sejmu vedno manj, in to kaže, da se morala in čut za bližnjega dvigata, kar je le v dobro posameznikom in družbi.

Sicer pa je pogled na to pisano zmes mladine res lep in obenem zanimiv. Marsikdo se ustavi in z veseljem gleda ta živi vrvež, spominjač se svoje mladosti.

Toda letos je na dijaškem sejmu živahnost in razigranost precej manjša od prejšnjih let. Doba, v kateri živimo, in dogodki okoli nas, ki so več kot resni, tudi mladini jemljejo vedrost in ertajo v mlade obraze skrb in bojazen. Ni toliko prešernega smeha in pesmi, ni fotografov listov v vetru. Premnogokrat slišiš besedo vojna. Skoraj vsakdo vé, kaj to pomeni, in le malo jih je, ki se zanjo navdušujejo. Resni časi dajejo človeku neko resnobo in resnoba je tisto, česar današnji mladini manjka. Veliki in resni časi pa ustvarjajo velike in resne ljudi.

Želja laikov po bogoslovni izobrazbi

V junijski številki »Ecclesiastic Review« ugotavlja P. Thomas A., da že od početka liturgičnega gibanja stalno narašča zahteva laikov po tem, da pod vestnim vodstvom sami pretresajo bogoslovna vprašanja. V Manhattanu n. pr. sta bila pod vodstvom dr. Monaghana skozi nekaj tednov dva večerna tečaja, na katerih so laiki, predvsem voditelji delavcev, proučevali bogoslovne temelje krščanskega socialnega nauka.

Kot nadaljni primer navaja pisatelj društvo v župniji sv. Filipa Nerija v Čikagu. Društvo, ki si je nalašč izbralo sveto ime, obstoji od leta 1931. V krožku, ki razpravlja o temeljnih teoloških vprašanjih, se zbira po 60–70 akademikov. Tvarino in predavatelji laiki sami določijo. Dovoljena jim je popolna svoboda govora. Pri tem ni nastavljen noben duhovni vodja, toda če pregledamo seznam dosedanjih govornikov, najdemo naslov »rev.« pred vsakim imenom; dve tretjini predavateljev so profesorji tamošnjega škofijskega semenišča. Med njimi najdemo patre različnih redov: frančiškanov, dominikancev, jezuitov, pavlincev itd. Predelavajo se vsa važna bogoslovna področja: dogmatika, moralka, cerkveno pravo, cerkvena zgodovina in liturgija. Naj bo navedenih nekaj naslovov: Razkol vzh. Cerkve, nauk o sv. Trojici, uvod v asketično bogoslovje, vatikanski tajni arhivi, razvoj cerkvene umetnosti z ozirom na liturgično gibanje.

Nauk cerkve ima za laike še vedno veliko privlačno silo, samo da se podaja v primernem prostoru, v sodobni obliki in s svobodnim sodelovanjem laikov. V dobi radija so ljudje navajeni novih metod v podajanju snovi. Globoka in duhovita vsebina, govorniška sila in navdušenje pri podajanju so sredstva, ki vodijo povsod do uspehov.

Misijonske šole v Tanganjiki

Iz poročila mandatne uprave v Tanganjiki (Centralna Afrika) je razvidno, da je vlada l. 1937. izdala za misijonske šole vseh ver 20.138 funtov. Od te vsote so dobili katoliški misijoni 7270 funtov. V Tanganjiki je l. 1937. misijonarilo 37 Nemcev, 20 Švicarjev, 16 Italijanov, 3 Francozi in 1 Anglež.

Ugled katoličanov v Franciji raste

Na Francoskem vpliv in ugled katoličanov neprestano raste. To se opaža že skozi od svetovne vojne. Junaško vedenje vojakov-duhovnikov, neutrudna delavnost laških apostolov, obnova katoliškega episkopata in rastoče prepričanje o veličini krščanskih vrednot so popolnoma spremenili ozračje, v katerem je prej katolicizem moral tičati. Če izvzamemo framasone in najbolj strastne komuniste, bi francoske meščane razdelili v tri skupine: pozitivne katoličane, katerih število neprestano narašča, prijate-

lje Cerkve, ki pa še niso globoko prodrli v njene nauke, in v ljudne nasprotnike.

Te simpatije se počasi širijo tudi med ljudske množice, tako da se obetajo katolicizmu v Franciji glede napredovanja boljši časi.

Zelo pa so še vedno zanemarjeni ljudje na deželi. Vzrok tega je veliko pomanjkanje duhovnikov, saj mora en duhovnik oskrbovati tudi po več velikih župnij in končno potem ni nič čudnega, če so ljudje o veri tako slabo poučeni in mnogi še celo krščeni niso.

Molimo za mir!

Msgr. Beaussard o novi Španiji

Msgr. Beaussard, pariški pomožni škof, ki je na ljubljanskem kongresu Kristus Kralja zastopal francoski episkopat, je v »La Croix« priobčil vtise s svojega potovanja po Španiji. Vrstice odličnega francoskega prelata so močno avtoritativno pričevanje o novi Španiji. Kdor bere to pričevanje in ga v mislih primerja s tem, kar se je pri nas pisalo o beli Španiji od Dominikovega »Premišljevanja« naprej, ne bo imel nobenih skušnjav več, da bi verjel raznim obrekovanjem, ki so se širila s tiskom in predavanji.

ČUDOVITA ŠPANJA

»Pod vročim julijskim soncem razgrinja Španija našim očem svojo raznolično zemljo, svoja junaška in ponosna mesta, svoja slavna vseučilišča, svoje umetnine. Dolge meditacije zaposlujejo duha ob spominih, ki jih vzbujajo predmeti, spomeniki, cele vrste imen, ovenčanih s slavo, in veličastnih slik, od groba Cida Cameadorja v Burgosu do križa iz bitke pri Lepantu v Barceloni.

ZAKAJ JE BIL TREBA UNIČEVATI TO KRASOTO?

Zakaj je bilo potrebno, da je ob vsem tem velikem sijaju toliko ruševin? To so preveč trajni sledovi trpljenja, ki ga je tri leta prenašal ta plemeniti narod in ki je raniло, težko poškodovalo in popolnoma uničilo neštene spomenike in zgradbe ter cele vasi, kjer koli je divjala državljanska vojska. Pogled na opustošeno vseučiliško četrt in na druge četrti Madrida, Teruela, Leride in toliko drugih mest nas objame kot mučen in težak sen.

SKRUNJENJA, SISTEMATIČNA PUSTOŠENJA PO VEŠČE IZDELANEM NAČRTU

Še žalostnejša so skrunjenja in sistematična pustošenja cerkva, samostanov, kapel. Več kot dvajset tisoč cerkva in kapel je trpelo, kakor mi pripovedujejo škofje, od satanskega besa, ki je gnil sovražnike vere v deželi, ki je v njej krščanstvo tako zelo močno.

To je bilo izvrševanje strahovito vešče izdelanega načrta, s pomočjo katerega naj bi se iz španske srca in španske zemlje odstranila vsaka sled krščanstva. Želel bi, da bi tisti še vedno preštevili Francozi, ki še kaj dvomijo o tem, šli gledat cerkve, ki so nekdanj krasile Barcelono. Požgano je vse, kar se je moglo požgati. Komaj se je kaj slučajno rešilo, kar je imelo v očeh požigalcev neko umetniško vrednost. A že prvega dne revolucije je bilo v rdečem ozem-

lju požganih toliko cerkva tako istočasno, da se ne da govoriti o kakih »spontani anarhiji«.

VELIČINA ŠPANSKE DUHOVŠČINE

Še danes je večina cerkva brez okrasja in liturgičnega perila, brez posvečenih posod in misalov, mnogo duhovnikov še danes nima brevirja in sutane. Naši bratje, španski škofje in duhovniki, siromaštvo tako plemenito in dostojno prenašajo, da ti ob pogledu nanje silijo solze v oči. Moralne ruševine, ki jih je nakopilo rdeče gospodstvo, so še žalostnejše.

Že do sedaj, kakor mi je pravil apostolski nuncij, šteje žalostna lista 12 škofov in preko 16.000 duhovnikov in redovnikov, ki so bili ubiti, umorjeni, poklani, včasih po takih mučenjih, pri katerih sadistična okrutnost presega meje domišljije. To smo tudi tedaj vedeli. A ko to zveš od škofov in prič teh okrutnih prizorov, potem bolje kot iz vseh seznamov razumeš obseg preganjanja in njihovih neusmiljenih metod. Pripovedovalci, ki govorijo preprosto, brez vsake vznesenosti, dajo slutiti veličino teh duš, ki jih je Pij XI. imenoval mučence.

Pri obisku barcelonskih zaporov, v katerih je bolesta domišljija nakopičila moderna sredstva mučenja, je mogoče doživeti njihovo stisko in trpljenje. Kakšno je moralo biti življenje onih, ki so tako dolgo morali živeti skriti in brez prestanka izpostavljeni smrti. Z duhovniki je bila preganjanja tudi Katoliška akcija. V tisočih so se njeni borci pridružili v smrti in slavi svojim pastirjem.

ŠPANSKA VOJSKA — KRIZARSKA VOJSKA

Gotovo je, da so preganjanja zavzela največji obseg v času, ko se je začelo gibanje odpora. A ne sme se pozabiti, da so trajala že od prej in da je bilo že v juliju 1936. požganih 300 cerkva in mnogo duhovnikov pomorjenih.

ŠPANSKI ŠKOFJE SO IMELI PRAV

Glede tega moramo verjeti škofom, katerih kolektivno pastirsko pismo iz l. 1937. ne pušča nobenih dvomov. Oni so mi to tudi ponovili. Že zdavnaj se ni bilo mogoče varovati o namerah onih, ki so pokazali voljo, da zrušijo katolicizem v Španiji. Španska duša pa je močno reagirala proti pretnji duhovne smrti. Ona je triumfirala v borbi, ki je sicer razdirala, a je zato videla epopeje, kakor obrambo Alcazarja v Toledu, kjer ni za časa herojskega

obleganja, sredi bombardiranja in napadov nikdar prenehala molitev. Španija se je sama rešila. Obenem s seboj je rešila tudi nas.

ŠPANJA JE REŠILA FRANCIJO

Gotovo je: če ne bi bil boljše vizez ustanavljen v svojem napredovanju, bi danes Francija za Španijo spoznala nasilno razkristjanjevanje. Ali je sploh gotovo, da tudi tako ne bo občutila nove nevarnosti? Iz najčistejših src francoskih katoličanov, dolgujemo mi Španiji lojalni izraz našega občudovanja in naše hvaležnosti.

PRETIRAVANJE O NEVARNOSTI RASIZMA V ŠPANJI

Danes se Španiji stavijo resni in težki problemi. A njeni voditelji jih s strastno pažnjo proučujejo, prežeti z voljo, da jih dobe v resnici španske in v resnici katoliške rešitve. Morda bi kdo mislil, da oni vidijo težave manj točno kot mi? Človek bi gotovo verjel, da so tudi taki, ko čita tuje kritike. Morda bi kdo hotel proti Španiji zlorabljal te težave, ki na terenu izgledajo manj nevarne kot na straneh in v stolpcih nekih listov? ...

Nova Španija mora utrditi svojo politično ustavo, obnoviti svoje gospodarstvo, dati svoji mladini dela, pomiriti spore, ponekod tudi mržnjo, ki je ostala med tako okrutno razdeljenimi brati. Bodimo prepričani, da se bo to veliko delo izvršilo.

GLOBOKO VERSKO ŽIVLJENJE

Božja milost se ne more odtegniti tistim, ki zanje prosijo toliko mučenci. Mase, željne Evharistije, se stiskajo v cerkvah, ki so ob delavnih ravno tako polne kot ob praznikih: mladi in mladenke, vojaki in falangisti, preprosto ljudstvo in ljudje višjih plasti, vsi v navdušenju, ki me je globoko ganilo. Te duše, prešinjene z vero, ustvarjajo novo mladost in dajejo veličasten izraz cerkvam, ki so čisto napol porušene in nosijo sledove svojega mučeništva in tujega barbarstva.

NI VEČ IZGOVOROV

Pričevanj o novi Španiji smo objavili že veliko. Pričevanje, katero objavljamo danes, prinašamo zato, ker so se nekateri sklicevali na razne izjave francoskih škofov, — med njimi tudi na izjave pariškega nadškofa. Sedaj je podal dovolj jasno poročilo njegov pomožni škof. Mislimo, da bi po tolikih pojasnilih, ki so prišla sedaj že z vseh strani, tudi »Dejanec« in »Delavska pravica« lahko pozdravila novo, katoliško Španijo, če imata čut za resnico in pravico.